

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/111/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200557
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200557.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika, v právnej veci žalobcu: H. nar. L., trvale bytom L. právne zastúpený: AK JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r .o., Horná 13, Banská Bystrica, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., IČO: 35 937 874, so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia a postupu žalovaného zo dňa 25. novembra 2015 č. 20015RF6200000558/OLvC, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Scud/5/2016-53 zo dňa 13. júna 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .
- II. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Scud/5/2016-53 zo dňa 13. júna 2017 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .
- III. Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 2Scud/5/2016-53 zo 13.06.2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zrušil opatrenie žalovaného č. 2015RF6200000558/OLvC zo dňa 25.11.2015 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný v uvedenom liste odmietol preplatiť žalobcovi liečebné náklady cezhraničnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej v inom členskom štáte EÚ, ktoré žalobcovi vznikli v dôsledku absolvovaného operačného zákroku v Aachene v Nemecku. Žalovaný nepreplatenie nákladov odôvodnil tým, že žalobca podal žiadosť o preplatenie nákladov po lehote ustanovenej v § 9d ods. 8 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zdravotnom poistení“) v znení platnom ku dňu vydania opatrenia žalovaného.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa krajský súd najskôr vysporiadal s námietkou žalovaného ohľadom právomoci súdu vo veci konat', pričom dospel k záveru, že opatrenie žalovaného nie je

vylučené zo súdneho prieskumu. Zároveň považoval za nedôvodnú aj námietku žalovaného ohľadom miestnej príslušnosti. Za miestne príslušný v zmysle § 246a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), považoval krajský súd, v obvode ktorého je všeobecný súd žalobcu, čo je v tomto prípade Krajský súd v Banskej Bystrici. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bola poskytnutá cezhraničná zdravotná starostlivosť, a že si nárok na preplatenie nákladov vo vzťahu k zdravotníckym úkonom z 10.04.2015, 26.05.2015, 27.05.2015 a 05.06.2015 uplatnil u žalovaného 09.09.2015. Spornou zostala otázka, či bol nárok žalobcu na preplatenie nákladov cezhraničnej starostlivosti uplatnený v lehote podľa ust. § 9d ods. 8 zákona o zdravotnom poistení. Krajský súd dospel k záveru, že poskytovanie zdravotnej starostlivosti je dané okamihom ukončenia jej poskytovania, a preto žalobcova žiadosť o preplatenie nákladov cezhraničnej zdravotnej starostlivosti bola podaná včas.

3. Voči napadnutému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil existenciou väd podľa § 440 ods. 1 písm. d/, f/ a písm. a/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). V prvom rade namietal, že vo veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie. Poukázal na to, že v podanej žalobe bol žalovaný označený ako žalovaný v II. rade, pričom žalovaným v I. rade bol Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ďalej len „úrad“). Vzhľadom k tomu, že spisová značia konania, ktoré sa týka úradu označeného ako žalovaný v I. rade, je 2Scud/1/2016, a teda predchádza číslu spisovej značky konania, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, v predmetnej veci podľa žalovaného už skôr začalo iné konanie. Žalovaný ďalej namietal, že krajský súd nesprávnym postupom súdu znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Svoje tvrdenie odôvodnil tým, že vyčlenením konania s úradom ako žalovaným v I. rade na samostatné konanie, žalovaný nemal možnosť oboznamovať sa s vyjadrením úradu, keďže v konaní sp. zn. 2Scud/1/2016 nemal postavenie účastníka konania. Nemohol preto uskutočňovať jemu patriace procesné práva ako napríklad oboznamovať sa so stanoviskami úradu a vyjadrovať sa k nim. Žalovaný ďalej zopakoval námietku ohľadom právomoci súdu konať v predmetnej veci. Namietal, že v prípade povinnosti preplatiť náklady v sumách definovaných v zákone, resp. nepreplatenia týchto nákladov, žalovaný nerozhoduje a ani nezasahuje priamo alebo nepriamo do práv subjektov, a preto krajský súd nebol vecne príslušný na prejednanie podanej žaloby. Ako posledný bod kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Nesprávne právne posúdenie žalovaný videl v prvom rade v tom, že krajský súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci, keď uviedol, že žalobcovi bola poskytnutá neodkladná zdravotná starostlivosť. Ďalej žalovaný nesúhlasil s názorom krajského súdu, podľa ktorého lehota na podanie žiadosti o úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť nemôže plynúť od každého jednotlivého zdravotného výkonu, ale od poskytnutia zdravotnej starostlivosti ako komplexu zdravotných výkonov, v ktorých spočívala liečba žalobcu pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti. Žalovaný konštatoval, že poskytnutie zdravotnej starostlivosti je zložené z jednotlivých výkonov. Súčasťou vyšetrenia je vykonanie niekoľkých zdravotných výkonov s rôznym stupňom náročnosti a tie spolu vytvárajú komplexný súbor činností - poskytnutie zdravotnej starostlivosti. Namietal, že pokiaľ by malo k úhrade dôjsť až po ukončení liečby, tak pri niektorých ochoreniach by nastalo preplatenie poskytnutej zdravotnej starostlivosti so značným časovým oneskorením, keďže by mohlo ísť o mesiace, či roky. V prípade, ak by trpel poistenec nevyliciteľným ochorením, tak by úhrada ani nikdy nenastala, ak by sa vychádzalo z premisy, že úhrada sa vykonáva až po úplnom vyliečení sa, resp. ukončení liečby. Ako poslednú vec žalovaný namietal, že krajský súd sa vôbec nevysporiadal s námietkou žalovaného, že poistenec po tom, ako ho zahraničná poisťovňa informovala o tom, že refundáciu je oprávnený vykonať výlučne žalovaný, mal ešte 20 dní na to, aby žiadosť žalovanému doručil. Žalovaný navrhol priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok. Svoj návrh odôvodnil tým, že aplikáciou právneho názoru krajského súdu aj v iných konaniach s rovnakým skutkovým stavom by mohla žalovanému vzniknúť závažná ujma a následne i finančná škoda. Napadnuté rozhodnutie žiadal zrušiť a vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca, ktorý napadnuté rozhodnutie považoval za správne a plne sa s jeho odôvodnením stotožnil. Vo vyjadrení poukázal na to, že v danom prípade nemôže ísť o prekážku veci rozhodnutej, pretože v prejednávanej veci a v konaní so sp. zn. 2Scud/1/2016 nie je daná totožnosť účastníkov konania. Z tohto dôvodu žalobca považoval námietku o porušení práva na

spravodlivý proces za neodôvodnenú, keďže konanie so sp. zn. 2Scud/1/2016 je samostatné konanie, s iným predmetom konania, vedené voči inému účastníkovi konania. V súvislosti s námietkou žalovaného, že v konaní nebola daná právomoc súdu o veci rozhodnúť, poukázal žalobca na svoje predchádzajúce vyjadrenia. Poukázal na to, že rozhodnutie je potrebné vykladať extenzívne a je potrebné pod tento pojem zahrnúť aj ďalšie formy správania, konania aj nečinnosti, ktorými orgán verejnej správy môže pôsobiť na postavenie fyzických alebo právnických osôb. Rovnako žalobca považoval právne posúdenie veci krajským súdom za správne a plne sa stotožnil s odôvodnením rozsudku. Návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti kasačnej sťažnosti považoval za nedôvodný a poukazoval na to, že žalovaný neuviedol, aká závažná ujma mu hrozí. Žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu dospel k záveru, že v konaní existuje taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto rozhodnutie krajského súdu zrušil a konanie zastavil.

6. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 491 ods. 2 SSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

8. Podľa § 9 ods. 1 SSP konanie sa uskutočňuje na tom správnom súde, ktorý je vecne, miestne a kauzálne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností existujúcich v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia.

9. Podľa § 244 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

10. Podľa 244 ods. 3 OSP, rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

11. Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškание lehoty nemožno odpustiť.

12. Podľa § 6 ods. 1 SSP právne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP sa na účely tohto zákona rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

14. Podľa § 4 písm. d/ SSP orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

15. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

16. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

17. Podľa § 181 ods. 1 SSP zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

18. Podľa § 452 ods. 1 SSP na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

20. Podľa § 99 písm. b/ SSP správny súd konanie uznesením zastaví, ak zistil taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a nebol dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 .

21. Podľa § 447 ods. 1 SSP kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

22. Najvyšší súd v prvom rade v zmysle ust. § 97 SSP skúmal existenciu procesných podmienok, pričom dospel k záveru, že v danom prípade o opatrenie resp. rozhodnutie správneho orgánu, ktoré žalobca žiada zrušiť nie je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu.

23. Žaloba žalobcu bola doručená krajskému súdu dňa 01.02.2016, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, preto vecný rozsah preskúmvacieho konania pred správnym súdom súd posudzoval v zmysle § 244 ods. 3 a § 248 OSP. Najvyšší súd sa síce plne stotožňuje s argumentáciou krajského súdu, že za spôsobilý predmet súdneho konania je v zmysle ustálenej judikatúry potrebné považovať okrem rozhodnutí aj rôzne akty, ktoré majú charakter rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy alebo právnoaplikačné akty správnych orgánov a v prípade rozhodnutia zdravotnej poisťovne o preplatení, resp. nepreplatení nákladov cezhraničnej starostlivosti ide o rozhodovanie subjektu o právach a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy, avšak nesúhlasí s o záverom krajského súdu, že v čase podania žaloby je potrebné list žalovaného, ktorý žalobca podanou žalobou napáda (list zo dňa 25.11.2015) potrebné považovať za opatrenie orgánu verejnej správy v oblasti verejnej správy, ktorým žalovaný rozhodol o práve žalobcu v oblasti verejného zdravotného poistenia.

24. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca podal žalovanému žiadosť o preplatenie nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej v inom členskom štáte Európskej únie dňa 09.09.2015. Na túto žiadosť reagoval žalovaný listom zo dňa 10.09.2015 č. 2015RF6200000558/OLvC, v ktorom žalovanému oznámil, že podklady z ošetrenia zo dňa 10.04.2015, 26.05.2015, 27.05.2015, 28.05.2015 a 05.06.2015 mu nemôže preplatiť, z dôvodu, že na požiadanie o preplatenie nákladov cezhraničnej starostlivosti zákon o zdravotnom poistení v ust. § 9d ods. 8 ustanovuje lehotu 3 mesiace od poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že e-mailom zo dňa 21.09.2015 manželka žalobcu opätovne žiadala o posúdenie žiadosti o preplatenie nákladov z dôvodu, že podľa jej názoru nedošlo k oneskorenému podaniu žiadosti, pretože žiadosť bola podaná na pobočke belgickej poisťovne (Mutualié Libre Securex). Na tento email reagoval žalovaný listom zo dňa 10.10.2015 (nesprávne označený ako 10.09.2015) adresovaným žalobcovi, v ktorom uviedol, že príslušnou zdravotnou poisťovňou na preplatenie nákladov zahraničnej starostlivosti je žalovaný, a preto nebol dôvod zo strany žalobcu podávať žiadosť o preplatenie nákladov pobočke belgickej poisťovne vzhľadom

k skutočnosti, že išlo o poskytnutie zdravotnej starostlivosti v Nemecku a nie v Belgicku. Na uvedený list žalovaného reagoval žalobca ďalším listom, v ktorom nesúhlasil s názorom žalovaného, že žiadosť na preplatenie nákladov zahraničnej zdravotnej starostlivosti bola podaná po lehote a poukazoval na to, že pobočka belgickej poisťovne až po niekoľkých týždňoch rozhodla, že žiadosť o preplatenie nákladov je potrebné podať kompetentnej autorite v domovskom štáte, ktorá je oprávnená posúdiť oprávnenosť nároku na úhradu nákladov cezhraničnej zdravotnej starostlivosti. Na tento list reagoval žalovaný listom č. 2015RF6200005558/OLvC zo dňa 25.11.2015, ktorý žalobca podanou žalobou žiada zrušiť. V tomto liste žalovaný iba opätovne zopakoval svoj názor, že v zmysle ustanovenia § 9d ods. 8 zákona o zdravotnom poistení mohol žalobca podať žiadosť o preplatenie nákladov zahraničnej starostlivosti príslušnej zdravotnej poisťovni do 3 mesiacov od poskytnutia zdravotnej starostlivosti, čo vzhľadom k tomu, že žiadosť podal až 09.09.2015 neurobil. Rovnako zopakoval, že žiadosť o preplatenie nákladov bolo potrebné podať žalovanému ako príslušnej zdravotnej poisťovni. Zo spisu žalovaného tak vyplýva, že žalobcovi oznámil nepreplatenie nákladov zahraničnej starostlivosti prvýkrát listom zo dňa 10.09.2015, druhýkrát listom zo dňa 10.10.2015, v ktorom reagoval aj na námietky žalobcu ohľadom príslušnosti pobočky belgickej poisťovne a tretíkrát listom zo dňa 25.11.2015, kde opätovne iba zopakoval už skôr uvedené argumenty.

25. Z uvedeného vyplýva, že opatrením, ktorým žalovaný rozhodoval o právach žalobcu je list žalovaného zo dňa 10.09.2015, č. 2015RF6200005558/OLvC, ktorým žalobcovi oznámil, že podklady z ošetrovania zo dňa 10.04.2015, 26.05.2015, 27.05.2015, 28.05.2015 a 05.06.2015 mu nemôže preplatiť, z dôvodu, že na požiadanie o preplatenie nákladov cezhraničnej starostlivosti zákon o zdravotnom poistení v ust. § 9d ods. 8 ustanovuje lehotu 3 mesiace od poskytnutia zdravotnej starostlivosti.

26. Pokiaľ žalobca žiadal zrušenie listu zo dňa 25.11.2015, ktorým mu žalovaný opätovne oznámil, že na svojom pôvodnom rozhodnutí nepreplatiť mu náklady cezhraničnej starostlivosti trvá, teda celkovo po tretíkrát zopakoval svoje rozhodnutie, takýto akt žalovaného nie je možné považovať za opatrenie spôsobilé zasiahnuť do práv žalobcu. Žalobca nie je oprávnený určovať, ktorým rozhodnutím došlo k zásahu do jeho práv. Táto skutočnosť musí vychádzať zo skutkového stavu a z administratívneho spisu správneho orgánu, nie zo subjektívneho pocitu žalobcu.

27. K zmene tohto princípu nedošlo ani prijatím nového procesného poriadku SSP. Nová právna úprava obsiahnutá v ust. § 3 ods. 1 písm. c/ SSP, ktorá priamo definuje opatrenie orgánu verejnej správy, taktiež viaže spôsobilosť opatrenia byť predmetom súdneho prieskumu na možný zásah do práv, právom chránených záujmov alebo povinností. Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd SR dospel k záveru, že žalobcom napadnutý list žalovaného zo dňa 25.11.2015 nie je rozhodnutím spôsobilým byť predmetom prieskumu v zmysle ust. § 244 ods. 3 OSP a nemožno ho považovať ani za opatrenie v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. c/ SSP.

28. Zákonodarca na podanie správnej žaloby ustanovil lehotu dva mesiace od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Vzhľadom k skutočnosti, že v danom prípade zo zákona nevyplýva možnosť podať voči opatreniu zdravotnej poisťovne, ktorým odmietla preplatiť náklady cezhraničnej starostlivosti, opravný prostriedok, neexistuje orgán vyššieho stupňa, ktorý by takéto opatrenie zdravotnej poisťovne v rámci konania o opravnom prostriedku preskúmaval. Táto skutočnosť však nemení nič na tom, že žiadateľ (žalobca) mal možnosť v zákonnej 2 mesačnej lehote podať správnu žalobu o preskúmanie opatrenia zdravotnej poisťovne na súde. Je zrejmé, že zákonodarca ustanovením lehoty na podanie žaloby mal záujem na včasnom preskúmaní rozhodnutí orgánov verejnej správy. Uplynutím dvojmesačnej prepadnej lehoty zaniká možnosť preskúmania správneho rozhodnutia podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8Sžo/3/2012). Rovnaký princíp až na výnimky ustanovené zákonom zostal zachovaný aj po prijatí nového kódexu - Správneho súdneho poriadku (§ 181 SSP). Zákonom stanovenú lehotu nemožno obchádzať tým, že za predmet súdneho prieskumu žalobca označí neskôr doručený list správneho orgánu s totožným obsahom ako opatrenie, ktorým správny orgán rozhodoval o jeho právach. Lehota na podanie žaloby o preskúmanie opatrenia žalovaného, ktorým žalovaný rozhodol o jeho právach, začala plynúť od doručenia listu zo dňa 10.09.2015, ktoré je potrebné považovať za opatrenie spôsobilé byť

predmetom súdneho prieskumu, a táto lehota v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 OSP uplynula po dvoch mesiacoch.

29. Vzhľadom k skutočnosti, že správny súd je povinný kedykoľvek počas konania prihliadnuť na existenciu procesných podmienok a vzhľadom k tomu, že v danom prípade sa žalobca domáhal zrušenia opatrenia, ktoré nie je spôsobilé byť predmetom súdneho konania, ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno v konaní odstrániť. Z tohto dôvodu kasačný súd bez toho, aby sa zaoberal meritom veci, musel napadnutý rozsudok zrušiť a konanie zastaviť.

30. V súvislosti s návrhom na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, Najvyšší súd SR po preskúmaní spisového materiálu nedospel k záveru, že by právnymi následkami napadnutého rozsudku krajského súdu hrozila žalovanému závažná ujma. Žalovaný takúto ujmu ani nijakým spôsobom v kasačnej sťažnosti nešpecifikoval.

31. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže žalobca v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

32. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.